

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načel sorazmernosti in pravičnosti pri naložitvi disciplinskih sankcij tožeči stranki v izpodbijanih aktih.

- (¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).
- (²) Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 32, str. 701).

Tožba, vložena 29. julija 2013 – Kėdainių rajono Okainių ŽŪB in drugi proti Svetu in Komisiji

(Zadeva T-386/13)

(2013/C 313/52)

Jezik postopka: litovščina

Stranke

Tožeče stranke: Kėdainių rajono Okainių ŽŪB (District of Kėdainiai, Litva) in 134 drugih (zastopnik: I. Vėgėlė, odvetnik)

Toženi stranki: Evropska komisija, Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razglasi dopustnost njihove tožbe;
- na podlagi člena 263 PDEU razglasi ničnost Izvedbenega sklepa Komisije št. C(2012) 4391 final z dne 2. julija 2012 (notificiran pod dokumentarno št. K(2012) 4391) o dovolitvi dodelitve dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil v Litvi za leto 2012;
- na podlagi člena 277 PDEU razglasi, da se v členu 132 Uredbe št. 73/2009, ki ureja dopolnilna nacionalna neposredna plačila in neposredna plačila, ne uporablja zadnji pododstavek odstavka 2, ki določa, da „[s]kupna neposredna podpora, ki se lahko dodeli kmetu v novih državah članicah po pristopu v okviru ustreznega neposrednega plačila, vključno z vsemi dopolnilnimi nacionalnimi neposrednimi plačili, ne sme preseči ravni neposredne podpore, do katere bi bil kmet upravičen v okviru ustreznega neposrednega plačila, ki se tedaj uporablja v državah članicah, ki niso nove države članice, in sicer ob upoštevanju, od leta 2012, uporabe člena 7 v povezavi s členom 10“;
- na podlagi člena 277 PDEU razglasi, da se v členu 10 Uredbe št. 73/2009, ki določa posebna pravila za modulacijo v novih državah članicah, ne uporablja določba v odstavku 1 „[...] ob upoštevanju kakršnih koli znižanj, uporabljenih v skladu s členom 7(1)“;

— toženima strankama naloži plačilo vseh stroškov, ki jih prigrasijo tožeče stranke in bodo zanje Splošnemu sodišču predložile dokaz.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Neobrazložitev in neutemeljenost Izvedbenega sklepa Komisije št. C(2012) 4391 final

— Izvedbeni sklep Komisije št. C(2012) 4391 final z dne 2. julija 2012 ni obrazložen in utemeljen, ker v njem ni podatkov, ki bi potrjevali, da je leta 2012 raven neposrednega plačila v novih in starih državah članicah Evropske unije enotna (izravnana).

2. Drugi tožbeni razlog: raven neposrednih plačil v Republiki Litvi ne ustreza ravni, dogovorjeni v Aktu o dostopu, in ravni neposrednih plačil v starih državah članicah

— Dejanska raven neposrednih plačil v Republiki Litvi ne ustreza ravni, dogovorjeni v Aktu o pristopu z dne 23. septembra 2003. V nasprotju z Aktom o pristopu so bile z Uredbo št. 583/2004 z dne 22. marca 2004 sprejete spremembe k Uredbi št. 1782/2003, ki je določila nacionalne kmetijske zgornje meje za nove države članice (člen 71c te uredbe in Priloga VIIIa k Uredbi št. 1782/2003).

— Leta 2012 se odstotek neposrednih plačil v Republiki Litvi ni izenačil z ravni neposrednih plačil v starih državah članicah Evropske unije: v starih državah članicah se modulacija uporabi le za zneske, ki presegajo 5 000 EUR, kar pomeni, da se ne prilagodijo (znižajo) za 10 % vsa neposredna plačila, dodeljena kmetom v starih državah članicah. Zato je neutemeljena in nezakonita ugotovitev, da je raven neposrednih plačil v starih državah članicah v letu 2012 90 % (100 % minus 10 % modulacije). Raven neposrednih plačil v starih državah članicah je večja od 90 %, ker delež zneskov, ki ne presegajo 5 000 EUR, niso modulirani.

3. Tretji tožbeni razlog: Razlike v zneskih neposrednih plačil v Republiki Litvi, v primerjavi s starimi državami članicami

— Dejanska neposredna plačila, izvedena litovskim kmetom iz proračuna Evropske unije v letu 2012, so med nižjimi in predstavljajo manj kot polovico plačil, ki so jih kljub 10 % modulaciji prejeli v starih državah članicah.

4. Četrti tožbeni razlog: Kršitev Akta o pristopu z vključitvijo besedila v člen 10(1) Uredbe št. 73/2009, z zadnjim pododstavkom člena 132(2) Uredbe št. 73/2009 in z Izvedbenim sklepom Komisije C(2012) 4391 final z dne 2. julija 2012, ki je bil sprejet na podlagi tega pododstavka.

- V Aktu o pristopu niso določene določbe o modulaciji izvedenih neposrednih plačil in/ali znižanj dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil v Litvi.
 - Določba „ob upoštevanju kakršnih koli znižanj, uporabljenih v skladu s členom 7(1)“ v členu 10(1) Poglavja 2 Uredbe št. 73/2009 je v nasprotju z Aktom o pristopu, ker ta določba pospešuje domnevno izravnavo ravni neposrednih plačil v starih in novih državah članicah.
 - Del člena 132(2) Uredbe št. 73/2009 „[...] od leta 2012, ob upoštevanju uporabe člena 7 v povezavi s členom 10“, ki določa domnevno izravnavo ravni v letu 2012 neposrednih plačil v starih in novih državah članicah, je v nasprotju z Aktom o pristopu, ker določa posebno leto (2012), ko naj bi bila raven dodeljene pomoči izravnana.
 - V členu 132(2) Uredbe št. 73/2009 je bil spremenjen izraz „znesek“ v izraz „raven“, ki ne pomeni dejansko prejeto pomoč, temveč domnevni odstotek, s čimer je kršen Akt o pristopu.
 - Nezakonita je primerjava neposrednih plačil v starih in novih državah članicah s primerjavo pomoči, prejeto v starih državah članicah (100 % minus modulacija), s pomočjo, prejeto v novih državah članicah v skladu z odstotno stopnjo, določeno v Aktu o pristopu za uvedbo pomoči.
5. Peti tožbeni razlog: Kršitev določenih ciljev skupne kmetijske politike z izpodbijanimi pravnimi ukrepi
- Kmetijska pomoč v novih državah članicah je na podlagi Akta o pristopu izračunana v skladu z referenčnim donosom in osnovno površino. Leta 2012 sta se referenčni donos in osnovna površina v Litvi znatno spremenila, tako da sta uporabljena modulacija in znižanje dopolnilnih nacionalnih plačil sama po sebi v nasprotju s cilji skupne kmetijske politike, zlasti s ciljem povečanja produktivnosti v kmetijstvu.

Tožba, vložena 31. julija 2013 – Orange proti Komisiji

(Zadeva T-402/13)

(2013/C 313/53)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Orange (Pariz, Francija) (zastopnika: J.-P. Gunther in A. Giraud, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep razglasi za ničen;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti sklepov Komisije z dne 25. in 27. junija 2013, naslovljenih na družbi France Télécom in Orange ter na vse družbe, ki so v njuni neposredni ali posredni lasti, s katerima je bilo tem družbam odrejeno, naj omogočijo pregled na podlagi člena 20(4) Uredbe Sveta št. 1/2003.⁽¹⁾ Ta sklepa sta bila sprejeta v okviru postopka na podlagi člena 102 PDEU in člena 54 Sporazuma EGP v zvezi s sektorjem opravljanja storitev internetne povezljivosti (zadeva AT.40090).

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načel nujnosti in sorazmernosti, saj je Komisija odredila pregled v zvezi z ravnanji, ki so bila zelo podobna tistim, na katera se je le devet mesecev prej nanašala odločba francoskega organa za varstvo konkurence, in to kljub temu, da francoski organ za varstvo konkurence nobenega ravnanja družbe Orange ni označil za protikonkurenčno. Tožeča stranka trdi, da Komisija pri pregledu ni iskala dodatnih dokazov glede na tiste, ki jih je že imela, kar pa bi v skladu s sodno prakso na tem področju morala storiti.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na arbitrarnost izpodbijanih sklepov, saj Komisija za sprejetje tako vsiljivega ukrepa, kot je pregled, ni imela dovolj resnih in utemeljenih indicev.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 PDEU] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Tožba, vložena 29. julija 2013 – Gossio proti Svetu

(Zadeva T-406/13)

(2013/C 313/54)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Marcel Gossio (Casablanca, Maroko) (zastopnik: S. Zokou, odvetnik)